

Дунава образува единъ каналъ на германската търговия на Изтокъ. Той работи още въ конгреса за да положи основитѣ на тройния съюзъ, като посочи на Италия нейното безсилие.

Нито Русия, нито Франция, нито Англия можаха да проникнатъ на врѣмето дълбокитѣ планове на Бисмарка. Тѣ се залжваха въ своитѣ стари вражди, тѣ живѣеха съ своитѣ стари идеи, тѣ „биеха барабана за да сабудатъ и възродатъ нѣмската нация“.

Англииската дипломация, при това, се остави да бжде вплетена и тя въ мръжата на желѣзния канцлеръ. Тя изпълни задачата, безъ да иска това да направи, да въведе Германия въ източнитѣ работи, да я заведе въ Цариградъ и да ѝ даде възможность да стѣпи здраво, съ своето политическо и икономическо влияние, на двата брѣга на Босфора.

Всичкитѣ други въпроси въ конгреса сж се въртели около тоя възелъ на германската политика.

1909

